

гарантії до прожиткового мінімуму саме тим категоріям населення, які мають найбільший ризик бідності.

Державні соціальні стандарти – це встановлені законами та іншими нормативно-правовими актами соціальні норми і нормативи або їх комплекс, на базі яких визначаються рівні основних державних соціальних гарантії.

Державні соціальні гарантії – це встановлені законами та іншими нормативно-правовими актами мінімальні розміри оплати праці, доходів громадян, пенсійного забезпечення, соціальної допомоги, розміри інших видів соціальних виплат, які забезпечують рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму.

З метою забезпечення соціального захисту населення в Україні створено: пенсійний фонд; фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності; фонд загальнообов'язкового соціального страхування на випадок безробіття; фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві.

Цього року Верховною Радою України внесені зміни до деяких законодавчих актів щодо посилення соціального захисту дітей та підтримки сімей з дітьми.

При всіх складнощах нинішнього життя у хорошій родині дитина не потребує якогось особливого захисту з боку державних установ, організацій, служб та центрів. Проте, на жаль, родини були і є різні, а останнім часом ми спостерігаємо зростання кількості неблагополучних сімей, відтак і збільшення дітей, які опинилися в складних життєвих обставинах.

Українська модель системи соціального захисту передбачає, насамперед, необхідність забезпечення соціально гарантованого мінімуму задоволення особистісних потреб людини, створення належних умов для життя тих хто цього потребує, і паралельно з тим створення передумов, аби скоротити кількість тих, хто потребує допомоги. Це стає можливим завдяки підвищенню рівня соціально-медичного забезпечення, освітнього рівня, покращення законодавчої бази, тощо.

*Науковий керівник: Новікова Н.С.,  
ст. викладач*

УДК 323.3 (477) (043.2)

**Шевченко Ю.Р.**

*Національний авіаційний університет, Київ*

## **ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ**

Існують серйозні невирішені проблеми у соціальній сфері, такі як низький рівень зайнятості і масовий характер безробіття; бідність; незадовільний рівень пенсій, посилення диференціації суспільства тощо.

Відображенням проблем в реалізації соціальної політики є, зокрема, депопуляція населення. Основними проблемами погіршення демографічної ситуації в Україні є зниження показника народжуваності і збільшення показника смертності, скорочення тривалості життя і загальне старіння населення [4].

Найгострішою є проблема подолання бідності. Сьогодні подолання бідності – це той момент, який розглядається світовим співтовариством як ключовий у політиці будь-якої держави. Україна ж належить до країн з високим рівнем